

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Ὁὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσάν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνες μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ

στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἔστι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἔστι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἔστι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

ἦχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
- Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,
- Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

ἦχος α'

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῳ αἱ μυροφόροι γυναικίς, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὄρωντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρταῖς ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

ὠδὴ α'

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ π̣ τ̣ ς̣ Δι̣ ϛ̣

Αθανασίου Καραμάνη
 Νέα Μουσική Κυψέλη
 Μ. Εβδομάς, 1971 σ.270#

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α
 λαι δι ω κτην τυραν νον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω

σμε νων οι παιδες **ε** αλλ η μεις ως αι νε α νι δεσ τω

Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α

ε
σται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι **α**

Κ υ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο διον υ υ υ

μνον και ε πι τα φι ον ω δην σοι α σωμαι τω τη

τα φη σου ου ζω ης μοι οι τας ει σο δους δι α νοι ξαν

τι και θα να τω θα να τον και **Α** δην θα να τω σα αν

ε
τι ι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ανω σε εν θροονω και κατω εν τααα

φωταυ περκοσμια και υποχθονια κατανο

ουνταα σωτηριμου εδονει τοτηνεκρωσεισου

περνονωρα τηςγαρνεκρος ζωαρχικωωταατο

ος

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

Α μην

Ινα σου τηςδοοξης τα παντα πληρωωω

σης καταπεφοιτηκας εν κατω τα τοις της γης α

πο σου γαρ ου ουκ ε κρυβη η υ πο στα σεις μου η εν

Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι

λα αν θρω ω πε ε καταβασία

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α

λαι δι ω κτην τυραννον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω

σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε α νι δεσ τω

Κυ ρι ω α σω μεν χορός β' εν δο ξως γαρ δε δο ο

ξα α σται αι

ᾠδὴ γ'

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣ ξ̣

Κ ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν

την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα

νι ι ι ω κρε μα με νον θα μ βει πολ λω συν ει χε

το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

ζου ου σα α

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Κ υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα α

σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σου θε αν δρι

κω ω ως δι ε τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο

τα ουκ ε στιν α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ

γὰ ζου ου σι ιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Η πλω σας τα ασπα λα μας και η νωσας τα τοτρι

ιν δι εστω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν

δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ

σας ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα

α ζο ον τα ας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Mνηματι και αισφρα γισιν αχωρητε συνεσχε

θησ βουλησει και γαρτην δυ υναμιν σου ταισ ενερ

γειειειαισ εγνωρισασ θεουρ γικως τοισ μελπου

σιν ουκ εστιν αγιι οσ πλην σου Κυριε φιλα

ανθρωπε ε *καταβασία*

Cε τον επι υδατων κρεμασαντα πασαν

την γην ασχετως ηκτισισ καατιδουσα εντω Κρα

νι ιιω κρεμαμενον θαμβει πολλω συνειχε

το ουκ εστιν αγιι οσ πλην σου Κυριε κραυγα

ζουου σααα

Συναπτὴ μικρὰ
Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄμην.

Κάθισμα

ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ✠

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

ὠδὴ δ'

χορὸς β'

ἦχος λ π τ ς Δι χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.275#

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων

Αβ βα κουμ ε ξε στη κω ως ε βο α συ δυ να στων

δι ε κο ψας κρατος α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη

ως παν το δυ να α μο ος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εβδομην σημερον ηγιασας ην ελο

γησας πριν κατα παυσει ειτων εργων παρα γεις γαρ τα

συμπαντα και καινοποιεις σαββατιζων σω

τη ηρμου και ανακτω ω με ε νο ος

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Ρωμαλεοτηητι του κρειτονοος εκ νι

κησαντος σου της σαρκος η ηψυχης σου διηρηται

σπαρατ του σαμφωγαρδεσμου ους του θανατου και Α

δου λογετω κρατειει σου ου

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ ̣ ̣ ̣ Δι̣ ̣ ̣ ̣ ̣

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και πα αντες οι εν

τη γη α γαλ λι α σοον ται αι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ε ο ποι εις τους γηγενεις ο Πλα στουρ γος χο ι κος

χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου

σι το συ νον σοι Λο ο ο γε μου στη ρι ον ο ευ

σχη η η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαντος

βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι μεγα λο πρε πως και

νο ποι ου ουν τοος με ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ι α θα να του το θνητον δι α τα φης το φθα ρ τον

με ε τα βαλ λεις α φθα ρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα

α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ

σα α α αρξ σου δι α φθο ρα ουκ οι δε Δε σπο τα ου

δε η ψυ χη σου ου εις Α δου ξε νο πρε πως εγ κα

τα λε λει ει πται αι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ε ξ α λο χευ του προελθων και λογ χευ θεις την πλευ ραν

Πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

σιν την της Ευ ας Α δαμ γε νο μενος α φυ πνω ω ω

σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω ον και ζω ην

ε γει ρα ας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το δυ

υ να α μο ος

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν Α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

σονται οι εν τοι οις μνη μει οις και πα αντες οι εν

τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

ὠδὴς'

χορὸς β'

Ἦχος λ π Δι' χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.279#

С υ νε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θη στερ νοις κη

τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου

ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι ι η ρε θης Λο γε ης

με τε ε σχες σαρκος ει γαρ και λε ε λυ ται σου ο Να

ος εν τω και ρω του πα α α θου ους αλ λα και ου

ου τω μι α ην υ πο στα σις της θε ο τητος και

τη ης σαρ κος σου εν αμ φο τε ε ροις γαρ εις υ

παρ χεις Υι ος Λο γος του Θε ου Θε ος και αν θρω ω

πο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ε ο κτο νον ε φυ το

πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε ε πον θε σου της σαρ κος

η χο ι κη ου σι ι ι α α αλλ η θε ο

ο της α πα θης δι ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς

α φθαρ σι ι ι αν με τε στοι χει ω σας και α φθα

α αρ του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα

σε ε ω ως

σε ε ω ως

και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων

και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων

Α μην

Α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι αι ω νι ζει Α δης του

γε νους των βρο των συ γαρ τε θει εις εν τα φωκρα ται ε

ζωαρχι κη η η πα λα α α μη η τα του θα να

α του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας

τοις απ αι ω ω ω νος ε χει κα θευ δου σι λυ τρω

σιν α ψευ δη Σω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το

ο κο ος

ο κο ος

C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θηστερ νοις κη
 τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα
 θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα
 α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου
 ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α
 και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε
 ε ε

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται, καὶ σμύρνη καὶ σινδὼν ἐνειλημμένοις, ἐν μνημείῳ
 κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς
 καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνῶσας,
ἀναστήσεται τριήμερος.

Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὃ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε καὶ αἱ πέτραι διερῆγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν, ἄδης κάτω στενάζει καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

στίχοι

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.
Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὤφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Γότθου.

στίχοι

Ἰπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,
Ὡς ἂν πίνης ἄφθαρτον ἠδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμά ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

στίχοι

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμάς, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

στίχοι

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον ταφὴν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθὲν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

στίχοι

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωτῶταν.

Τῆ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν

ᾠδὴ ζ'

χορὸς α'

Ἦχος λ π Δι' ϛ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.281#

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ

σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν τα φω

νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α δε

ξα με νο ος τον τρω θε εν τα λογ χη την πλευ ραν και σθε

νει πυ ρι θει ω δα πα νω μενος εις σω τη ρι

αν η μων των με λω δουν των *χορός α'* λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε

ξα μενο ος ως υ πνου ουν τα τονδημιουρ γον ζω ης θη

σαυ ρος θει ος α να δε δεικται εις σω τη ρι αν η

μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο

ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Nο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα

τα θεσιν η των ο ο ο λων δεχεται ζω η και του

τον πη γην δεικνυσιν ε γερσεως εις σωτηρι

αν ημων των με λωδουντων λυτρωτα ο Θεος

ευλογητος ει

Kαι νυν και α ει και εις τους αιωνων

A μην

Mια υπη ηρ χεν η εν τω Α α α δη α

χωριστος και εν τα α α φω και εν τη Ε δεμ θε ο

της Χριστου συν Πατρι και Πνευματι εις σωτηρι

ανημων των με ελωδουντων λυτρωτα ο Θε

ος ευλοογητος ει

Καταβασία

Αφρα στον θαυμα ο ενκαμινω ρυ

σαμενος τους οσιους παιδας εκφλογος ενταφω

νεκρος απνους κατατιθεται εις σωτηρι

ανημων των μελωδουντων λυτρωτα ο Θεος

ευλοογητος ει

ᾠδὴ η'

χορὸς β'

Ἦχος λ π Δι' χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.283#

Εκστηθι φριτων ουρανε και σαλευθη τωσαντα θε

με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο

εν υ ψι στοις οικων και τα φω σμι κρω ξε νο δο

χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α

νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Λ ε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κυι αν δε συν

α νι στη σι σκηνην Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω δευ τε

ρος ο εν υ ψι στοις οικων κα τηλ θε με χρις Α δου ου

τα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α

νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ε παυ ται τολ μα μαθητων Α ρι μα θαι ας δε α

ρι στευ ει Ι ω σσηφ νε κρο ον γαρ και γυμνον θε ω μενος

τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται και κη δευ ει ει κραυ γα

ζων οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α νυ

μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι

ω νας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τητος

ω α φρα στου α νο χης ε κω ω νων γαρ υ πο γης σφρα

γι ζεται ο εν υ ψι στοις οικων και πλα νος Θε ος συ

κο φαν τει ται ον Παι δες ευ λο γει τε ε Ι ε ρει

εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν

τας τους αι ω νας

Καταβασία

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Ε κ στη θι φριτ των ουρα νε και σα λευ θη τωσαν τα θε

με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο

εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο δο

χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α

νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος λ π Δι ξ

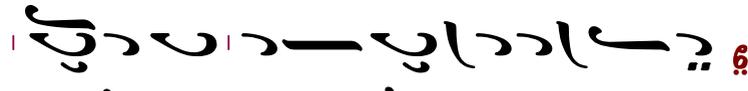
Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.286#

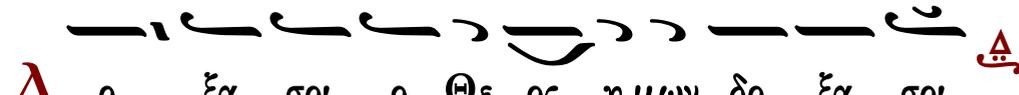
Μ η ε πο δυ ρουμου Μη τεερ κα θο ρω σα εν τα

φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι ον

α να στη η η σομαι γαρ και δο ξα σθη σομαι και

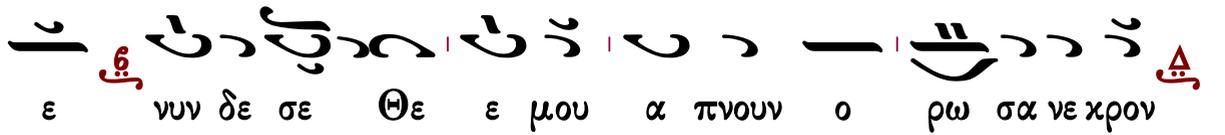
— **6**
υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι στει και

 6
πο θω σε με γα λυ νο ον τα ας

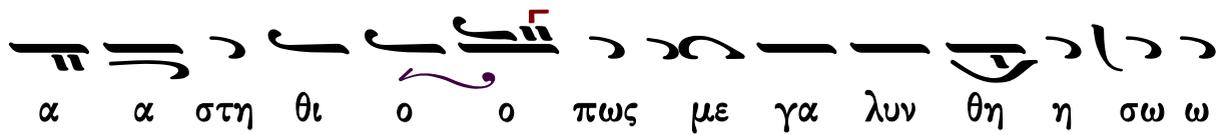
 A
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

 E
πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο δυ νας φυ

 E
γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρ χε Υι

 6 **A**
ε νυν δε σε Θε ε μου α πνουν ο ρω σα νε κρον

 6
τη ρομ φαι α της λυ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να

 F
α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη η σω ω

 6
μαι αι

 A
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Γ η με κα λυ πτει ει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν Α

δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε νον βλε πον τες στο

λην η η μα γμε νη ην Μη η η τερ της εκ δι κη σε ως

τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α

να στη σομαι α αυ θις και με γα λυ υ νω ω σε

ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων

Α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σι ις ευ φραι νε σθω σαν

παντες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σκυ λευται
 Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες προσ υ παν
 τα τωσαν τον Α δαμ συντη Ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη
 και τη τρι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο
 μαι αι

Καταβασία

Μ η ε πο δυ ρουμου Μη τεερ κα θο ρω σα εν τα
 φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι ον
 Α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σομαι και
 υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι στει και
 πο θω σε με γα λυ νοον τα α ας

Ἐγκώμια

Στάσις α'

Η ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε

και Αγ γε λων στρα τι αι αι ε ξε πλητ τον το συγ

κα τα βα σιν δο ξα σουσαι την σην

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον λύεις δέ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου περνιστοῦ.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὠραίσας τοῦ παντός.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυσ, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ τῶν πατρῶων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἢ πληθῦς, Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαι σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατήλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ ἐν γῆ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ἄδου

κατελήλυθας ζητῶν.

Ῥς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἔκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξάνεστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερώς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς Ἀδὰμ.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδὰμ ἐξ ἧς τὴν Εὐὰν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Υπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ο χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῶ.

Οἶμοι, φῶς τοῦ Κόσμου! οἶμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερώς.

Ῥ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Ῥ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφὴν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

καὶ πάλιν

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Συναπτὴ
Ῥτι καὶ ἔτι... **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου... **Σ**οί, Κύριε.
Ῥτι ἠυλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου

Στάσις β'

χορὸς β'

Ἦχος λ' ἤ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Α ξι ον ε στιν με γα λυ νειν σε τον ζω ο δο ο
την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας ε κτει ναν τα
και συν τρι ψαν τα το κρα τος του ε χθρου

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην, τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῶ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὄρωντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῆ σῆ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἡλίου ὑπὸ γῆν.

Γῆς ὁ κατ'ἀρχάς, μόνῳ νεύματι πῆξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδου γῆν, φριζον τῷ θεάματι, οὐρανέ.

Θρῆνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον, ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοὶ καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἀδὴν φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρῶν, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοὶ, Σωτήρ.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμόν, ἢ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὁμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω, Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἦμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφεῖμ.

Ἡλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστάς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστοουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη Σῶτερ τρόμω, συσχεθεῖσα τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκρούς τῷ τιναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φριζον, ἀνεβῶν, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἀγνή.

Ἐδυσ τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἦπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστάς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἀγαθέ.

Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικούς αὐτοῖς κρουνοὺς.

Ἡλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἄλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἀδὴν καταβέβηκας Χριστέ.

Ἡρθη σταυρωθεῖς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοι ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σέ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καί ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Δόξα Πατρὶ...

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιδε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν ὡς ἀγαθή.

καὶ πάλιν

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σέ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἔχθροῦ.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις γ'

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μ. Εβδομάς 2004 σ.238*

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Α ἰ γε νε αι πα α σαι αι υ μνον τη τα φη η

η σου προσ φερου σι ι Χρι στε μου

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Κ α θε λων του ξυ υ λου ο Α ρι μα θαι αι αι ας

ενταφω σε ε κη δευ ει **η**

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἔξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.
 Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.
 Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, διδοῦσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν καὶ ὄξος ἅμα.
 Ὡ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!
 Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
 Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.
 Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.
 Ὡ γλυκὺ μου ἔαρ, γλυκύτετόν μου τέκνον, ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος;
 Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστοουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
 Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυῖοοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.
 Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτετόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
 Τὸν Ἀδάμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.
 Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.
 Ὁξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.
 Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

M υ ρο φο ρο ι η η λ θ ο ο ν μ υ ρ α σο ι Χ ρ ι σ τ ε ε

η ε μου κο μι ζου σαι αι προ φρο νως **η**

Ἰκρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλῳ νεφέλης σκέπτων.

I κ ρ ι ω π ρ ο σ ε π α α γ η ς ο π α λ α ι τ ο ν λ α ο ο

η ο ν σου στυ λω νε φε ε λ η ς σ κ ε π ω ν **η**

Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.
 Ἀνάστα Ζωοδότα, ἢ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυῖοοῦσα λέγει.
 Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἀγνώως τεκούσης.

Οὐράνιοι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι.
Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.
Ἐρβραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωτὶ ἐλθοῦσαι. (γ')

Ε ρ ρ α ν α ν τ ο ν τ α α φ ο ν α ι μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι μ υ υ υ
ρ α λ ι α ν π ρ ω ι ι ε λ θ ο υ σ α ι

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῆ ἐγέρσει.

Ε ι ρ η ν η ν Ἐ κ κ λ η σ ι ι α λ α ω σ ο υ σ ω τ η ρ ι
ι ι α ν δ ω ρ η σ α ι σ η η ε γ ε ρ σ ε ι

Δόξα Πατρὶ...

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω Π ν ε υ
μ α τ ι

Ὁ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Ω Τ ρ ι α ς Θ ε ε ε μ ο υ Π α τ η ρ Υ ι ο ς κ α ι Π ν ε ε
ε υ μ α ε λ ε η σ ο ο ν τ ο ν κ ο σ μ ο ν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Ἀ μην

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Ιδεν την του Υιου ου σου α να στα σιν Παρ θε ε

ε νε α ξι ω σο ον σους δου λους

καὶ πάλιν

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Εὐλογητάρια

564	Χρήστου Τσακίρογλου
826	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
895	Πέτρου Λαμπαδαρίου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος

Αθανασίου Καραμάνη
Μεγάλη Εβδομάς 1971 σ.295*

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (β')

α γι ος Κυ ρι ος χορός β' ο Θε ος η μω ω

ων ἦ ω ω ω ν

Εἰς τοὺς αἰῶνους

ἦχος β'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

ἰδιόμελα

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς, ὑπνοῖ ἡ ζωή, καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδάμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τί τὸ δρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα καταπάυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμὸν. Αὐτῷ βοήσωμεν Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰουδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν Ἐναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δούς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστᾶδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

[Παναγιώτη Κηλτζανίδη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Θεοτοκίον

ἦχος Δε

Αναστασιματῆριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.48#

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νων α α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το

κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω τι σται ο

Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρωται η

Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα νατοςτε θα να α τω

ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θημεν δι ο

α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο

Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία

σύνομες	ἀργή
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου	

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἕξοδος τοῦ Ἐπιταφίου.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας

ἤχος πλ.α'

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας,
καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν, τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ,
ὁ Ἰωσήφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ καθικετεύει λέγων·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸ ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδεν ξενίζειν τοὺς πτωχοὺς τε καὶ ξένους·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψῃ ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλίνει·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ καθορῶσα νεκρωθέντα ἐβόα·
ὦ Ἰὼ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι,
καὶ καρδίαν σπαράττομαι, νεκρόν σε καθορῶσα,
ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα μεγαλύνω.
Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλάτον
ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα,
ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνη, κατέθετο ἐν τάφῳ
τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

[Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν](#)

[Ἑμμανουήλ Φαρλέκα](#)

[Δοσιθέου Κατουνακιώτου](#)

[Ἑμμανουήλ Κροκίδη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναὸν

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Ἦχος Δι'

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματᾶριον 1905 σ.66#

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ραι λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

τροπάριον τῆς προφητείας

Ἦχος Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.267*

Ο συν ε ε χων τα πε ρα τα τα φω συ

σχε θη ναι κα τε δε ξω Χρι στε ι να της του α δου κα

τα πτω σε ως λυ τρω σης το αν θρω πι νον και α θα

να τι σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α

α να τος

Προκείμενον Ἦχος δ'. ψαλμὸς μγ' (43)

Πρόσχωμεν.

Ἄναστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.μ γ' 27

τὸ μέλος

Ἦχος Γ'τος Ββ' χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.67*

να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
 τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο
 νο μα τος σου

- Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. μγ' 2

να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ υ
 τρω σαι η ας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο
 μα το ος σου ου ου ου ου

Σοφία.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. λζ':1-14

Πρόσχωμεν

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις. Ἴδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα

ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπέ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἔλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ' ὅ,τι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσηῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἕστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων. Ὅτι ἀνθρώπου, τὰ ὀστέα ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν, αὐτοὶ λέγουσι. Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστέα ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπέ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἦχος βαρὺς ψαλμὸς θ'
Πρόσχωμεν.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων. 9:33

τὸ μέλος

ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἀντιφωνάριον 2009 σ.68*

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη

 τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε ε

 λος

- Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.9:2

να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
 τω η χειρ σου
 μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε
 ε ε λο ο ο ος

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:6-8, Γαλάτας 3:13-14

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ. γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

λ λη η λου ι ι α α α
 α λ λη η λου ι ι α
 α α λ λη λου ου ι α

τὸ τέλος α α α α α α α

- Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2

- Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, ⁶³λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. ⁶⁴Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ⁶⁵Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. ⁶⁶Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου

τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἔλέησον.

Ἐπιπέμωμεν καὶ φιλόστοργος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπιπέμωμεν καὶ φιλόστοργος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, **Κύριε, δόξα Σοι.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον. (γ') **Πάτερ ἅγιε,** εὐλόγησον.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης - Λουκάς Λουκά - Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.65#

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν

η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ἦχος Δε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.66#

Ο ευ σφη η μων Ι ω σφη α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε

κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που

ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε

ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι

ο ο ος

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↑

Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ο ε ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε

ε κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των

ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ω δο τα Χρι

στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Tαῖς Μυροφόροις γυναιξί παρατομήμα

επίστας ὁ Ἄγγελος εβόησεν ὁ ὁ ὁ ἄταμν

ρα τοῖς θνητοῖς ὑπαρχεῖ ἀρμόδια Χρι

στος δεδιὰ φθορᾶς ἐδειχθη ἄλλο τρι

ὄσος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά*

Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.137*

Cὶν δὸνι κααθααααααααααα καια

αρωωμαασιιθειοιοιοισ τοσω

μα το ο σε εεπτο ο ο ο ο ον ε ξαι αι τη

η σα ας Πι ι λα α α τω μου ρι ζει

ει και τι ι ι θη η η σι ι ι εν Ι ω ση ηφ και

αι αι αι αι νω ω μνη η η η η μα τι ο

ο ο θεν ο ο ορθρι ι αι αι αι αι μου ρο ο

φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι κες α νε

βο ο η η η σα α ανδει ξο ον η η μι εν ω

ως προ ο ει ει ει πας Χρι στε τη ην α α να α

α στα α α α σι ι εν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ει ξον η η μι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε τη ην α α να α α στα α α α σι ι

εν **χ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην **χ**

Ε ξε στη η σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι

των α αγ γε ε λω ων ο ο ρω ω ων

τες **χ** τον εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ο ος

κα α θε ε ζο ο με ε νο ον κο ο ολ

ποις **χ** πως τα α φω κα α α α τα τι ι ι θε

ε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο ο α θα α

α α α να τος ο ο ον τα τα α α γμα

α α τα α α τα τω ων α αγ γε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και αι αι δο ξα α α ζου

ου ου σι ι ι συν τοι οις νε ε κροι οις ε

εν τω ω α α α δη ως κτι στη ην και αι κυ υ

υ ρι ι ι ι ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ν' ψαλμὸς Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

εἰς ἄρπυρον εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

C εν δο νι κα α θα α α ρα α α α και

α α ρω ω ω ω μα α σι ι θει ει ει οις

το σω μα α το ο σε ε ε πτο ο ο ο ον ε

ξαι αι τη η η η σα ας Πι ι λα α α τω

μυ ρι ι ζει ει ει ει και τι ι ι ι ιθη η σι ι ι

ι ι εν Ι ω ση ηφ και αι αι αι νω μνη η η η

η η μα τι ο ο ο ο θεν ο ο ο ορθρι ι

αι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ο ο ροι οι γυ

υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο ωων σοι οι οι οι

δει ξον η η μι ι ι εν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δειξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Εξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των

α αγ γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ωων τες

τον εν τοι οϊς του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα

θε ε ζο ο ο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις

πως τα α φω ω κα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι

αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο α θα α α α

α α να τος ο ο ο ον τα τα α α α γμα α

τα α α τα α των α αγ γε ε ε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και δο ο ξα α ζου ου σι ι ι ι

συν τοις νε ε κροι οι οι οϊς ε εν τω ω Α α α

δη ως Κτι ι στη η ην και Κυ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ο ον

Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χορὸς β'

Ἦχος ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ. 488#

Τον τα φον σου Σω τη ηστρα τι ω ται τη ρουν τες νε

κροι τη α στρα πη του ο φθεν τος Αγ γε λου ε γε

νον το ο κη ρυ υ τον το ος γυ ναι ξι τη ην Α να α στα

σιν σε ε δο ξα α ζο με εν τον της φθο ρας και θαι ρε την

σοι οι προσ πι ι πτο με εν τω α να σταν τι εκ τα

φου και μο νω Θε ω η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην [✠] τὸ ἴδιο ↷

Τον τα φον σου Σω τη η στρα τι ω ται τη ρουν τες [✠] νε

κροι τη α στρα πη του ο φθεν τος Αγ γε λου ε γε

νον το ο κη ρυ υ τον το ο σ γυ ναι ξι τη ην Α να α στα

σιν σε ε δο ξα α ζο με εν τον της φθο ρας και θαι ρε την [✠]

σοι οι προσ πι ι πτο με εν τω α να σταν τι εκ τα

φου [✠] και μο νω Θε ω η μων [✠]

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

ὠδὴ δ'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος $\frac{4}{\bar{4}}$ \ominus Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.158*

Τον τα φρον σου ου Σω ω ω τη η η η η στρα τι

ι ω ω ω ω ται αι τη η ρου ουουν τες νε

κροι τη η α α στρα α α πη η η η η του ο

ο φθε ε ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ε

γε ε νο ον το ο κη ρυ υ υ υτ το ον το ο ο ο

ο ος γυ ναι ξι ι τη η η η η α να α α α α α

στα σιν σε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εν τω α να α

στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην το ίδιο

Τ ον τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η η στρα τι

ι ω ω ω ω ται αι τη η ρου σου ν τεσ νε

κροι τη η α α στρα α α πη η η η η του ο

ο φθε ε ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ε

γε ε νο ον το ο κη ρυ υ υ υτ το ον το ο ο ο
 ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α α
 στα σιν σε ε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε
 εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε
 την σοι προ ος πι ι πτο ο με ε ε εν τω α να α
 στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και
 μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η
 η μω ων

Εὐλογητάρια
 Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̣ ἦ Πα ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα τα σου ^x_q

των αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ^{γ'}_η εν νε κροι οις λο γι σθεν τα ^x_q του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^x_q και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα ^x_q

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα τα σου ^x_q

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιν να τε <sup>χ
9</sup> ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ρις <sup>χ
9</sup> ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε <sup>χ
9</sup> ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος <sup>χ
9</sup>

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τας ου <sup>χ
9</sup>

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ρι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γουσαι <sup>χ
9</sup> αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε <sup>χ
9</sup> την α να στα σιν δε α πο στο λους ει

πά τε <sup>χ
q</sup>

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα ταςου <sup>χ
q</sup>

Μυρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σωτερ <sup>χ
q</sup> εν η χου

ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε <sup>χ
q</sup> ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος <sup>χ
q</sup>

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι <sup>χ
q</sup>

Προς κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα ^x_q την α γι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε ^x_q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^x_q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^x_q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

ι θυ νε προς ταυ την δε ^x_q ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

— — ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣^κ
και αν θρω ω προς ^ρ

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣^κ
δο ξα σοι ο Θε ος ^ρ (β')

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣^κ
ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος ^ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.159#

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣^κ
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

̣ ̣^κ
σου ^ρ

T ω ω ω ω ν α α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{γ'} κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{γ'} ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε εν τα ^{χ'} του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ο ν τα ^{χ'} και αι συν ε ε α αυ τω ^{γ'}

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα ^{χ'} και εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα ^{δ'} ^{χ'}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου ^{x q}

T ι ι ι ι τα α μ υ υ ρα ^{x q} συμ πα θως τοι ο ις

δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι κη ρα να

α α α τε ^{x q} ο ο α στρα α α πτων ^{γ'} εν τω

τα φω α αγ γε ε λος ^{γ'} προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ρις ^{x q} ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε ^{x q} ο

σω τη η η ρα ρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος ^{x q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου <sup>χ
q</sup>

λ ι ι α αν πρω ω ω ι <sup>χ
q</sup> μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον <sup>ν
η</sup> προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι <sup>χ
q</sup> αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε <sup>χ
q</sup> θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ

ται μη κλαι αι ε ε ε τε <sup>χ
q</sup> την α να α α στα

σι ιν δε <sup>π
δλ</sup> α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε <sup>δ
χ
q</sup>

Ευλογητος εστις Κυριος εις διδου

ξοον μετα καιωματα

σου

Μυυροφοροι γυναι

αικες με τα μυρωνελθου σου σαι προς το μνηη

μα σου ουου σωωωτερ εν η χου ου ουν το

ααγγεελοσ δε προς αυτας εφη λεεεγων

τι μετα ανεκρωων τον ζωωντα λογι

ιζεεεσθε ως Θεοος γαρ εξα νεεε

στη του μνηη η μαααατος

Δ ο ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σ κυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και τον του του Υι ο ο ο ν τε και αι το ο

α α α α γι ο ν Πνε ε ε ευ μα τη η η η ν α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ κ ρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Και νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

ω ν α σ τ ω ω ω ν α ι ω ω ω ν ω ν α α μ η ν ^{χ ρ}

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο τ η ν τ ε κ ο υ ο υ ο υ σ α ^{γ ρ}

τ ο ν Α δ α μ α μ α ρ τ ι α σ ε ε λ υ υ τ ρ ω ω ω ω σ ω

Π α ρ θ ε ε ε ε ν ε ^{χ ρ} χ α α ρ μ ο ν η η η ν δ ε τ η η

Ε ε ε ε υ α ^{γ ρ} α α ν τ ι ι λ υ υ υ υ π η σ π α ρ ε ε

ε ε σ χ ε σ ^{χ ρ} ρ ε υ σ α ν τ α α ζ ω ω η σ ^{γ ρ} ι ι θ υ

ν ε π ρ ο σ τ α α υ τ η η η ν δ ε ^{χ ρ} ο ε κ σ ο υ ο υ ο υ σ α ρ κ ω

θ ε ι ε ι σ Θ ε ε ο ο σ κ α ι α α α ν θ ρ ω ω ω ω π ο σ ^{χ ρ}

A λ λ η λ ο υ ι α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α α λ λ η

λ ο υ ο υ ι ι α δ ο ο ο ξ α σ ο ι ο ο Θ ε ε ε ο σ ^{χ ρ} (β')

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη

λου ου ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος λ π ῥ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ. 17*

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ω ω ν Αγ γε ε ε λω ω ν ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ν σε ε ε εν νε ε

κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ρις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ρι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λους ει ει ει πα τε

ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Π ρο ο σ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ο ν Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοιους Σε ε ρα α α φιμ **Δ** κρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε **Δ**

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ωνων α α μη η ην **χ**
η

Z ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα **χ** τον Α **η**

δαμ αμαρ τιας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε **χ** χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α **η**

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες **Δ** ρε ευ σαν **η**

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε ος και α α

ανθρωπος

α λ λη η λου ι ι α α α α λ λη η λου ου ι

α α λ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε ος

α λ λη η λου ι ι α α α Α α α λ λη η η

λου ου ι ι ι α Α α α λ λη η λου ου ι

ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τοὺς αἶνους

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματᾶριον 1905 σ.86#

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Αἰνεῖτε ἀργὸν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Δι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

ιδιόμελα

Λουκάς Λουκά

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.525*

Π α α α α α σα πνο ο η η η η η η η η

αι νε σα α α α α α α τω ω ω ω ω ω ω

ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ι ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε α α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι

οι οι οι οισ υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οισ σοι οι οι

οι πρε ε ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε ε πει υ

αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ
 του ου ου ου ου ου ου ου σου οι οι οι οι πρε ε ε ε
 ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [ιδιόμελα](#) Λουκάς Λουκά

ιδιόμελα

Παναγιώτη Κηλητζανίδη

Ἦχος Δε

Παναγιώτη Κηλητζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.289*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
 λω συ νης α αυ του

η μερονσυν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χοντα

πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υ πτει

λι ι θος τον κα λυ υ ψα αν τα α ρε τη του ους ου

ρα α νους υ πνοι η Ζω ω η και αι Α α α δης τρε ε ε

ε ε μει και Α δα μτων δε σμω ω ω ν α πο λυ υ

υ υ ε ε ε ε ται δο ο ο ξα τη η ση οι οι οι

κο ο ο νο μι ι α δι ι ης τε ε λε ε ε σας

παν τα σα β βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε

δω ρη η σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου Α

α να α α στα α α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα τις η

πα ρου ου σα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας οι οι οι

χο ο ο νο ο μι ι ι αν ε εν τα φω ω σα α α β

βα τι ι ι ι ζει και αι νον η μιν παρ ε ε χων

σα α α β βα τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω

ω μεν α να α α στα ο Θε ε ος κρι ι ι ι νων τη ην

γην ὁ τι συ υ βα σι λευ ει εις ει ει εις του ου ους αι

ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δω με εν την ζω ην η η μων εν τα α α

φω ω ω κει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις

κει με νου ους ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε

ση με ε ρον τον εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ

σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα του ου ου

Ι ι ι η η σου και α απ ε ε θε ε το εν τω

και αι νω αυ του ου μνη μει ει ει ει ω ε ε ε δει

γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ

πα στα α α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι

ι ψας κρα το ος θα α α να α α του ου και

α νοι οι οι ξας πυ λα α ας πα α α ρα α δει ει ει

σου αν θρω ω ποις δο ο ο ξα α α α σοι

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Τ η ην ση με ε ρο ο ο ον μσ τι ι κω ως ο με γα ας

Μω ω ω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου ου το λε

ε ε ε γων και ε ευ λο ο γη η σε ε ε εν ο ο ο

Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην του ου το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη

με ε ε νον Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στι ιν

η της κα τα πα αυ σε ε ε ω ω ως η η με

ε ε ρα εν η κα ατ ε ε πα αυ σε ν α πο παν των

των ἐρωτων ἡ αὐτοῦ ὁ μονογενηὸς υἱός

ὁ οὐτος Θεοῦ διὰ τῆς κατὰ τὸν

θανάτου οἰοκομιῆς τῆ

σαρκίῆς ἀββατίῆς καὶ εἰ

εἰς ἡμεῖς ἐπανεῖ

θῶν διὰ τῆς ἀναστασεως ἐδωρησα

τοῦ ἡμῶν ζωὴν τῆν αἰώνιον

νῆσον ὡς μόνος ἀγαθός καὶ ἀφιλά

ανθρώπος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Σ η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον

τα πα λα μη η η την κτι σιν κα λυ υ υ πτει λι ι

θος τον κα λυ ψαντα α ρε τη η η τους ου ου ρα α

νου ους υ πνοι οι η ζω ω η η και Α α δης

τρε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α

πο λυ υ υ ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν τα σα β βα

τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι ον ε δω

ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων ε ξα α να

α α στα α α σιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος αι

νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ου σα κα

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την

δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι ι ι αν

ε εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει και

νον η μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο

η η η σω ω ω μεν α να στα ο θε ος

κρι ι ι νων την γην ο τι συ βα σι λε ευεις εις του

ου ους αι ω ω νας ο α με τρη τον ε χων το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δ ευ τε ι δωμεν την ζω ην η ημων εν τα α φω ω

ω κει με ε νην ι να τους εν τα φοις κει με ε νους

ζω ω ω ω ω ποι οι η η η ση δευ τε ση με ρον

τον εξ Ι ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω ω με

νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

σω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη η

σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει σε Βα σι λευ

αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι ως

ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κου σι ι

ω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος λ π Πα

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα ατω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η τη σα α το Ι ι ω σηφ το σω μα του ου ου

Ι η η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και αι

νω ω αυ του μνη μει ει ει ω ε ε δει γα αρ

α α αυ το ο ον εκ τα α α φου ως εκ πα στα α

δος προ ο ελ θων ο συν τρι ψας κρα τος θα α

α να α α του ου και α νοι ξας πυ λα α ας πα

α α ρα δει ει ει σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α

σοι

ε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

Τ ην ση με ε ε ρον μυ υ υ στι κως ο με ε

γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε

τυ που ουου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο

ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η

με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του

το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ

βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα

πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η

κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε

ε ε ου δι α της κα τα τον θα να το ον οι οι

οι κο ο ο νο μι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα

αββα τι ι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

ε πα α α νελ θων δι α της Α να στα σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ον ς ως μο νος α

γα θος και αιφιλα α αν θρω ω ω προς π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Θεοτοκίον Λουκάς Λουκάς

Δοξολογία

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πά ς

Πανδέκτη, Ὁρθρος 1851 σ. 595*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω ς και ε πι γης ει ρη η νη εν ανθρωποις

ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α λην σου δο ξαν π

Κ υ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε ε

Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ ^π Κ υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η

σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε κ α ι α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α ^π

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ

κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α

μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ ^π

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς ε κ

δ ε ξ ι ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ^π

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς σ υ ε ι μ ο ν ο ς Κ υ ρ ι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον μετα δι και ω

μα τα σου (γ)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον

με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως π

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι

σε

Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς Α θ α

να τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς (γ')

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω Π νευ μα τι

Κ αι ν υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι ω ν ω ν α

μη ν

α γ ι ο ς α θ α να τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

α α α γ ι ι ο ς ο Θ ε ε ο ς

α α α γ ι ι ο ς Ι σ χ υ υ ρ ο ς

Δ γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου

Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε Πα

τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η

σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε κ α ι Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ο ς τ ο υ Πα τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ

κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι

ι α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ

Π ρ ο ς δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς ε κ

δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Πα τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς σ υ ε ι μ ο ν ο ς Κ υ ρ ι ο ς

Ι η σους Χρι στοςεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην

Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λεο σσου εφ η μας καθ α

πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα σου (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ουτοις γι νω σκου σι

σε

Α γιος ο Θε ος Α α γιος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

α α α γι ος ο Θε ε ε ος

α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο

ος

α γι ο ος Α θα α α α να α α α α

τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α

α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀρχή

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἦρθρος 1909 σ.307*

ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω

ως δο ο ξα α ε εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε

ω ω και ε πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με εν

σε ε προσ κυ νου με εν σε ε δο ξο λο ο γου

ου με ε εν σε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τος Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

καθη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ν του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι σου υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε

ε σω ω ω π' το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω

ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο

ξ α σ με ε ε ε ε ε ν ο ν ζ' λ' τ ο ο ο ν ο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην π'

ε ε νοι οι το ο γ' ρ' Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας ζ' λ' καθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε π'

ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ζ' λ' ρ' φ' α α ξ ο ο ο ο ο ο ν

με α' τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου π'

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη ρ'

θη ης η μι εν εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κυ ρι ε προς σε καα τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ει ν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζωω η ης εν τω

φω τ ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου ου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

Α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε

ε κε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

Α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ νυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος

Α γι ι ο ος α α θα α α α α α α α α

 λα α λε α θα α να α το ος ^{ζ'} ε ε λε η η σον η

 η μα α α α α α α ας

Τὸν ἥλιον κρύψαντα...

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν

Γερμανοῦ Ν. Πατρῶν
 συντετμημένον παρά
 Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣ ϛ̣

Νεκταρίου Μοναχοῦ
 Μουσικός, Θεσσαυρός Εσπερινού
 1935 σ.485*

Τ ον η η η η λι ι ι ι ι ι ι ι ον ^π κρυ

 υ υ ψα αν τα τας ι δι ι ι ι ι ι ι ας α

 κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α κτι ι νας ^π

 και το κα τα πε τα α σμα του Να ου δι ι αρ ρα

 γεν ^χ τω του Σω ω τη η η ρο ος θα α να α α α α

 α α α τω ^π ο Ι ω ω σηφ θε α σα α α α

α με θε α σα α με ε νος προ ο ση η η ηλ θε

τω Πι λα α α α α τω κα θι κε τε ε

ευ ω σε ε λε ε ε λε ε ε ε γων δος μοι του ου

τον τον ξε ε ε ε λε ε ε νον τον εκ βρε φους ω ως

ξε ε ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα α ε εν κο

ο ο το ο ο ο σμω δο ο ος μοι του τον τον ξε ε

ε ε νον ον ο μο φυ λοι οι μι σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ουν τε ε ε ες θα α να α του

ου ου ου σι ιν ω ως ξε ε ε λε ε ε ε νον δος

μοι οι του το ον το ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ον

ξε νι ι ι ι ι ζο μαι βλε ε πει ει ει ν του θα να

α α του ου το ξε ε ε ε νον ^{χ ρ}δος μοι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ^ηοσ τις οι δε ε ξε

νι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ουους τε ε και ξε ε ε ε

νους ^{π ρ}δο ο ος μοι οι του το ον τον ξε ε ε ε νον ^{χ ρ}

ον Ε βραι αι οι οι τω ω φθο ο ο ο νω ^{δ λ}α πε ε

ξε ε ε ε ε ε ε νω ω σα αν κο ο ο ο ο ο ο ο ο

σμω ^{π ρ}δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε νον ^{χ ρ}

ι να κρυ υ υ υ ψω ω εν τα α α α α φω ^{π ρ}

ο τι ξε νο ος ου ουκ ε ε χει ει τη ην κε φα λην

μου κλι ι ι ι ναι ^{χ' ρ'}δος μοι του ου ου ου ου του τον τον

ξε ε ε ε ε νο ον ^{χ' ρ'}ον η Μη η τηρ ο ρω

ω ω ω ω σα ^{Δ α}νε κρω ω θε ε ε ε ε εν τα

α ε ε βο ο ο ο ο α ^{π ρ'}ω Υι ε ε

και αι Θε ε ε ε ε μου ει και τα σπλα α α

α α αγ χνα ^{π ρ'}τι ι τρω ω ω ω σκο ο μαι ^{π ρ'}και

καρ δι ι ι ι ι αν ^{π ρ'}σπα α ρα α α ατ το

ο μαι νε ε κρον σε κα αθ ο ρω ω ω ω σα ^{χ'}αλ

λα τη ση Α α να στα α α α σει ^{χ' ρ'}θαρ ρου ου ου

σα με γα λυ υ υ υ υ νω σε ^{χ' ρ'}και αι του τοις

τοι νυν τοις λο ο ο ο ο ο ο γοι οι οι οι οις ✠

δυ υ σω ω πω ω ων το ο ο ον Πι ι ι ι λα

α α α α τον π ο ευ σχη μων λα αμ βα α νει

του Σω τη η ρος το ο σω ω ω μα ✠ και φο βω εν σιν

δο νι ι ει λη η η η η σας και σμυ υ υ υ

υρ να ✠ κα α α τε ε θε το ο ο ο ο ε εν τα α

α α α φω π τον πα ρε ε χον τα α πα α α σι ✠

ζω η ην αι αι ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι

ι ι ον ✠ και το ο ο ο με ε ε ε ε γα ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ο ο ος Α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

σύντομον
στιχηραρικό μέλος

Ἦχος λ π ᾠ Πα χ

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Μεγάλη Εβδομάς 1934 σ.386*

Τ ον η η η η η λι ι ι ι ι ο ο ο

ον κρυ υ ψα αν τα τας ι δι ι ας α α κτι

ι ι νας και αι το ο κα τα α πε ε ε ε

ε τα α α σμα του να α ου ου δι ι αρ ρα α

γε ε εν τω του Σω ω τη η η ρος θα να α α

τω ω ο ο Ι ω ση ηφ θε α σα α

α με ε ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι λα α α

α τω ω και κα α θι ι ι κε τε ευ ει ει ει

λε ε ε ε ε λε ε ε ε γων δο ο ο

μαί αι βλε ε ε ε ε πειν του θα α να α α

α α του ου τον ξε ε ε ε ε νο ον

δο ο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε ε νο ο ο ον ος τι ις οι

οι οι δε ξε νι ι ι ι ζει ειν τους πτω χου ου

ου ους τε ε και αι αι ξε ε ε ε ε νου ους

δο ος μοι οι οι οι δο ο ο ο ος μοι του ου ου

τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ε βραι οι τω

φθο ο ο νω ω α πε ξε νω ω σαν κο ο ο ο

σμων δο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε ε νο ο ον ι ι να χρυ υ υ υ

ψω ω εν τα α α α φω ο ο ος ως

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε

χει τη ην κε ε ε φα λη η η που ου κλι ι ι ι ναι

αι ^{KE}δος μοι οι του ου ου το ο ον του τον τον ξε ε ε

ε νο ον ^{ΠΑ}ον η η Μη τηρ κα θε ο ρω ω

ω ω ω σα α νε κρω θε ε ε εν τα α ε

βο ο ο ο ο ο ο ο α α α

ω ω ^{KE}ι υι ε ε ε ε ε και θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει ει

και τα σπλα α αγ χνα α τι ι τρω ω ω ω ω

ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι ι αν

σπα α ρα α αατ το ο ο ο μαι νε ε χρο ο

ον σε καθ ο ρω ω ω ω σα α αλ λα α τη η

ση η α να στα α α σει θα αρ ρου ου ου ου σα με

γα λυ υ υ υ υ υ υ υ υ νω και αι

του τοι οις τοι οι νυν τοις λο ο ο γοις δυ σω πων

τον Πι ι λα α α τον ο ευ σχη η μων λα αμ βα

α α νει του Σωω τη η η η η ρο ο ος το σω

ω ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο

βω ω εν σιν δο νι εν ει λη η η η η

η η σας και αι σμυ υ υρ νη η κα α τε ε θε

ε το ο εν τα α α α α φω τον κα

τε ε ε χο ο οντα α πα α α σι ζω

η ην αι αι αι ω ω νι ι ι ον και το

με ε γα ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Μεγάλη Εβδομάς σ.297*

ἄργα και χαμηλόφωνα

ΠΑ ΜΕΛ
Τ ον η η η λι ι ι ι ο ον κρυ υ ψαν

ΠΑ ΚΕ
τα τας ι δι ι ι ι α ας α κτι ι

ι ι νας και το κα τα α πε τα α σμα του Να

ου ου δι ι α αρ ρα γεν τω του Σω τη η η

η η ρος θα να α α α α τω ω ο ο

Ι ω ω σηφ θε α α σα με ε νος προσ ηλ θετω Πι ι

λα α α τω και καθ ι κε τευ ει ει λε ε ε

ε ε ε ε ε γων δος μοι του ου το ον τον ξε ε

ε νο ο ον το ον εκ βρε ε ε φου ους ως ξε

ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα ε εν κο ο ο

ο σμω δο ο ο ος μοι του ου ου τον τον ξε ε

ε ε νον ον ο μο φυλοι μι ι σου ου ου ουν τες

ΠΑ

θα να του ου ου σιν ως ξε ε ε ε ε ε

ε ε νον ^{KE}δο ο ος μοι οι του τον τον ξε ε ε ε

ΔΙ

νο ον ^{χ' q}ον ξε νι ζο ο μαι αι βλε ε πειν ^Α του

ΠΑ

θα να α του το ξε ε ε ε νον ^πδος μοι του ου τον το

KE

ον ξε ε ε νον ^{χ' q}ος τις οι δε ε ξε ε νι ι ζειν ^{ν'}

του ους πτω χου ου ους τε ε και ξε ε ε ε νους ^{ο χ' q}

ΔΙ

ΜΕΛ

ΖΩ

KE

δος μοι του ου ου τον τον ξε ε ε νον ^{ζ'}ον Ε

ΠΑ

βραι αι αι οι οι τω φθο ο ο ο νω ^{χ' q}α πε ξε ε

ΜΕΛ

ΠΑ

ΜΕΛ

νω ω σαν κο ο ο ο σμω ^{χ' q}δος μοι του ου ου το ον τον

ΠΑ

ΜΕΛ

ξε ε ε νο ο ον ^{ζ'}ι να κρυ υ ψω ω εν τα α

α α φω ος ως ξε νο ος ου ουκ ε ε ε χει

ΠΑ τη ην κε ε φα λην που ου κλι ι ι ι ναι KE δο

ο ο ο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του τον το

ον ξε ε ε νον ον η Μη η τη ηρ ο ο ρω ω

MEΛ σα νε κρω θε ε ε εν τα α ε ε ε βο

ο ο ο ο ο ο ο ο α ω ω Υι ε ε

ε και θε ε ε ε ε μου ει ει και τα σπλα αγ χνα

τι τρω ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι

KE αν σπα α ρα ατ το μαι νε κρο ον σε ε κα α θο

MEΛ KE ρω ω ω σα αλ λα τη ση Α να στα α

α σει θαρ ρου ου σα με ε γα λυ υ υ υ νω

ΠΑ
και αι του ου τοις τοι οι νυν τοις λο ο ο ο

ΔΙ ΠΑ
γοις δυ σω πων τον Πι ι λα α α τον ο Ευ σχη η

μωων λα α αμ βα α νει του Σωω τη η η ρο ος

ΝΗ ΠΑ
το σωω ω ω μα και αι φο ο ο ο βω εν σιν δο

π ρ
ο ο νι εν ει λη η η σας και σμυ υ υ υ ρ

π ρ
νη κα α α τε ε θε το ο εν τα α α α φω

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
τον πα ρε ε ε χο ον τα πα α α σι ι ι ζω

ΠΑ
η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον και αι το με

ΜΕΛ
ε γα α ε ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτοπρεσβύτερος
Ἐμμανουὴλ Κροκίδης
Χειρόγραφο Αθήνα 1968*

Τ ον Η η η λι ι ο ον κρυ υ υ ψα α αν τα α α

τας ι ι δι ι ι α α α ας α α κτι ι ι ι

νας και το κα τα α πε ε ε τα α α σμα του να

ου ου ου δι ι ι αρ ρα α γεν τω του Σω τη

ρο ος θα α α να α α τω ο Ι ω σηφ θε ε

α α σα με ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι ι λα α α

τω και καθ ι κε τε ε ε ευ ει ει ει λε ε ε ε

γων δο ο ος μοι του τον το ο ον ξε ε ε ε νον

τον εκ βρε φους ω ω ω ως ξε ε ε νον ξε νω

θε ε ε ε ε εν τα α ε ε εν χο ο ο ο σμω ^πδο

ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ου του ον το ο ον

ξε ε ε ε ε νον ^πον ο ο μο φυ υ λαι μι ι σου

ου ουν τες ^χθα να του ου ου ου ου ου ου σι ιν ως ξε

ε ε ε νον ^πδο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του ου ου

το ον το ον ξε ε ε νον ^χον ξε ε νι ι ι

ζο μαι αι βλε ε ε πειν ^χτου θα να α α α α α α

του ου του ον ξε ε ε ε νον ^πδο ο ο ο ο ος μοι οι

οι οι ^{ζ'} του ου ου ου ου του ον το ο ον ξε ε ε ε

νον ^χο στι ις οι οι οι δε ε ε ε ξε ε νι ι

ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ου ουους τε ε και

ξε ε ε ε νους δο ο ο ο ο ος μοι του τον το ο

ον ξε ε ε ε νον ον Ε βραι αι αι οι τω φθο ο ο

ο νω α πε ξε ε ε ε ε ε νω ω σαν κο ο ο

ο σμω δο ο ο ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ου

το ον τον ξε ε ε ε νον ι να κρυ υ υ ψω εν

τα α α φω ος ω ως ξε ε ε νος ουκ ε ε

ε ε χει την κε φα λη η ην που ου ου κλι ι ι ι

ναι δο ο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον

ξε ε ε ε νον ον η η Μη τη ηρ κα αθ ο ρω

ω ω ω ω ω ω ω ω σα α α α α νε κρω

θε ε ε ε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω

Υι ε ε ε ε και αι Θε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε

ε ε ε ε μου ει ει ει και τα σπλα α αγ χνα τι

τρω ω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι και καρ δι

ι ι αν σπα ρα α α α α α α ατ το ο μαι νε

κρο ο ο ο ον σε κα αθ ο ρω ω ω ω σα α αλ

λα τη η ση η η Α να στα α α α σει θαρ

ρου ου ου ου ου σα με ε γα α α λυ υ υ υ νω

και του τοις τοι οι οι νυν τοι οις λο ο ο ο γοις δυ σω

πων τον Πι ι ι ι λα α α τον ο ευ σχη μων

λαμ βα α α α νει του Σωω τη η η η ρο ος

το Σωω ω ω μα ο και φο ο ο βω ε ε εν

σι ιν δο ο ο ο νι εν ει λη σας και σμυ

υ υ υ υ υρ νη κα τε θε ε το ο ε εν τα α

φω τον πα ρε χο ο ον τα α πα α α α α σιν ζω

ην αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι

ον και το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε ο

ο ο ο ο ο ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου (†2014)

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ μαθήματος τούτου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ μελοποιταὶ

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα χ̣

T ο ον η η η η λι ι ι ι ο ο ο ον κρυ υ

ψα αν τα α τας ι δι ι ι ι ι ας α α κτι ι

ι ι ι ι νας και το κα τα α πε ε ε τα α σμα α

α α του ου να α ου δι αρ ρα α γε ε ε εν τω

του ου Σω ω τη η η ρο ο ο ος θα α να α α α τω

ω ο Ι ω ω σηφ θε α σα α α α α με ε ε ε

ε νο ο ος προσ η ηλ θε τω Πι ι λα α

α α τω και κα θι κε τε ευ ει ει λε ε ε

ε ε ε ε γων δο ο ο ο

ο ος μοι του ου ου το ον το ο ο ον ξε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε νον τον εκ βρε ε ε

ε ε ε φου ους ω ως ξε ε ε ε νον ξε νω θε

ε εν τα α α ε ε εν χο ο ο ο ο σμω δος

μοι οι του ου ου τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ο

ο μο φυ υ λιοι μι ι σου ου ου ουν τε ες θα να του

ου ου ου σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νο ο ον δο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε νο ο ο ον ον ξε νι ι ι ι

ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε πει ει ει ει ν του θα να

α α α α α του το ο ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ον δο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι

του ου ου το ον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ο ον ος τις οι οι οι οι οι οι

δε ξε νι ι ι ζει ει ει ει ειν τους πτω χου ου

ου ους τε ε ε και αι ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

νους δο ο ο ος μοι οι οι του ου ου ου του τον

ξε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ο ον ο

ο ον ε βραι αι αι αι αι αι αι οι τω φθο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο νω α πε ξε ε ε ε νω ω ω

σα α αν κο ο ο ο σμω π δο ο ο ο ο ο ος μοι οι

του ου ου ου ου ου ουου το ον το ο ον ξε ε

ε ε ε ε ε νον ι να κρυ υ υ υ ψω ε εν

τα α α α α α α α φω ο ος ως ξε

ε ε ε ε νο ο ος ουκ ε ε ε χει την κε φα α

λην που ου κλι ι ι ι ι ναι δο ο ο ο ο ο ος

μοι οι οι οι του ου ου ουου τον τον ξε ε ε ε

ε ε ε ε ε νον ο ο ον η η Μη τη ηρ ο ο

ρω ω ω σα α νε κρω θε ε εν τα α α ε

βο ο ο ο ο ο ο α α α α α ω ω

Υι ε ε ε και αι αι αι αι Θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε μου ει ει ει και τα

σπλα α αγ χνα τι ι τρω ω σκο ο ο μαι αι αι αι και

καρ δι ι ι ι αν σπα ρα αν το ο μαι νε κρο ο ο

ο ο ον σε κα θο ο ρω ω ω ω ω ω ω

ω ω σα α αλ λα τη η ση η η α να στα α α σει

θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ υ υ υ νω και

του ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο ο ο ο

γοις δυ σω πω ω ω ω ων τον Πι ι λα α α το

ο ον η ο ευ σχη η μω ω ωων λα αμ βα α α α

α νει ει του Σω τη η η η η η ρο ος το ο σω ω

ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο βω ω ω εν σιν δο ο ο νι εν ει

λη η σα ας και σμυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υρ νη η η η η κα τε ε θε ε το ε εν τα α

α α α α α φω τον πα ρε ε χο ον

τα α πα α α α α σι ζω η η ην αι ω ω

νι ι ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον και το

με ε ε γα ε ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Τον ηλιιον κρυψαντας ιδιαισασ

ακτιιινας και τοκαταπεεταασ

σμα του ναου διιαρραγεντω του Σωτηρος

θαα νααατω ο Ιωσηφθεασααμεε

νος προσηλθετω Πιιλαατω καικαθηιι

ικεε τε ευει λεεεεγων δοος μοι τουτον

τοον ξεεενον τον εκβρεφους ωως ξεεενον ξε

νω θε ε ε ε εν τα α εν κο ο ο σμω ^πδος μοι

του τον τον ξε ε ε ε ε ε νο ον ^χον ο μο φυ

λοι μι ι σου ου ου ουν τες ^χθα να του ου ου ου

σι ιν ως ξε ε ε ε νον ^πδος μοι του ου τον τον

ξε ε ε νον ^χον ξε νι ζο μαι αι βλε ε ε πων ^Δτου θα

να α α α του ου το ξε ε ε ε νον ^πδος μοι του

ου τον τον ξε ε ε ε νον ^χο στις οι οι οι δε ξε ε

νι ι ι ζειν ^Δτους πτω χου ου ου ους και αι τους ξε ε ε ε

νους ^πδος μοι του ου τον τον ξε ε νον ^χον Ε βραι οι

τω ω φθο ο ο νω ^Δα πε ξε ε ε ε νω ω

σαν κο ο ο ο σμω ^{π ρ}δος μοι του ου ου τον το ον ξε

ε ε νον ^{κ ρ}ι να κρυ ψω ε εν τα α α φω ^{π ρ}ος ως

ξε ε νος ου ουκ ε ε ε ε χει ει τη ην κε ε φα

λη ην που κλι ι ι ι ναι ^{π ρ}δος μοι του ου τον το ον ξε

ε ε ε νον ^{κ ρ}ον η μη τηρ ο ρω ω ω σα νε κρω

θε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ^{κ ρ}ω Υι ε

ε ε και Θε ε ε ε ε μου ει και τα σπλαγ χνα τι

τρω σκο ο μαι ^Δ και καρ δι αν σπα ρα ατ το ο μαι ^{κ ρ}

νε κρον σε κα α α α θο ο ο ρω ω ω σα α αλ ^{κ ρ}

λα τη ση Α να στα α σει θαρ ρου σα με ε

γα α α λυ υ υ υ υ νω και του τοις τοι οι νυν τοις οις

λο ο ο ο γοις δυσ ω πων τον Πι λα α α τον ο

ευ σχη μω ων λα αμ βα α νει του Σω ω τη η η

η η ρος το σω ω ω μα ο και φο βω ε

εν σι ιν δο ο νι εν ει λη σας και αι σμυ υ υρ

νη κα τε θε το ε εν τα α α φω τον πα ρε ε

χον τα α πα α α α α σι ζω ην αι ω ω ω ω

ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι ι ον και αι το

με ε γα ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος